5

ஜெபம்

வடிவமைப்பு

நமது வேத வசனப்பகுதி நன்கு அறியப்பட்டதாக உள்ளது: "என் நாமம் தரிக்கப்பட்ட என் ஜனங்கள் தங்களைத் தாழ்த்தி, ஜெபம் பண்ணி, என் முகத்தைத்தேடி, தங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்பினால், அப்பொழுது பரலோகத்திலிருக்கிற நான் கேட்டு, அவர்கள் பாவத்தை மன்னித்து, அவர்கள் தேசத்துக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பேன்" (2 நாளா. 7:14). இந்த வசனப்பகுதி மிகவும் பிரபலமாயிருந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இன்றைய நாட்களில் இது மிகவும் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது பயன்படுத்தப்படும்போது, வழக்கமாக இது நாட்டுப்பற்றுடன் தொடர்பு படுத்தப்படுகிறது. ஜெபம் என்பது இதில் சந்தர்ப்பப் பொருளாக உள்ளது. சாலொமோன் கட்டிய தேவாலயம் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இது இஸ்ரவேலின் பெருநாட்களில் ஒன்றாக இருந்தது. 2 நாளாகமம் 6ல் சாலொமோன், "தேவாலயத்திற்காக ஜெபத்தை" ஜெபித்தார். தேவன் அந்த ஜெபத்தைக் கேட்டு ஏற்றுக் கொண்டார்! அத்தியாயம் 7ல் தேவனுடைய பதில் உள்ளது. இது நமது வேதபாடப் பகுதியின் சந்தர்ப்பப் பொருளாக உள்ளது. இதை வாசியுங்கள் ... இதை அறியுங்கள். நமது வேத வசனப்பகுதி ஜெபத்தின் வேதாகமரீதியான தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. உண்மையில் 2 நாளாகமம் 7:14 என்பது ஒரு வசனத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட ஜெபமாகவே உள்ளது.

ஆராதனையிலும் ஜெபத்திலும் வடிவமைப்பு என்பது மதிப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது இன்றைய நாட்களில், அடிப்படையிலேயே கைவிடப்பட்டுள்ளது. ஜெபம் வடிவமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஆலய அர்ப்பணிப்பின்போது இருக்கும்படி அனைத்துக் கோத்திரங்களின் மூப்பர்களையும் மற்றும் ஆசாரியர்களையும் சாலொமோன் அழைத்திருந்தார். அவசியமான பொருட்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. அந்த நாள் பரிசுத்த நாள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. வடிவமைப்பு என்பது அதன் இடத்தைக் கொண்டுள்ளது. தேவன் ஒழுங்குமுறையின் தேவனாக இருக்கின்றார். இஸ்ரவேல் ஒருமைப்பட்டு, சமாதானத்தில் இருந்தது.

(1) "என் நாமம் தரிக்கப்பட்ட என் ஜனங்கள் ..." ஜெபம் என்பது தேவனுடைய பிள்ளைகளின் தனிச்சிறந்த சிலாக்கியமாக உள்ளது. பாவிகளுக்குத் தேவன் செவிகொடுக்கும் சில விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம் - ஆனால் இது விதியாக இருப்பதில்லை.[1] ஜெபம் என்பது அவருடைய [தேவனுடைய] குடும்பத்திற்கு உரியதாக உள்ளது. இது, "இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபம்" என்பதை நாம் படிக்கும் போது, அடிக்கடி கவனிக்கத்

தவறப்படுகிறது. தேவன் தமது பிள்ளைகளின் ஜெபங்களைக் கேட்கின்றார், அவற்றிற்குப் பதில் அளிக்கின்றார். நமது வேத வசப்பகுதியானது, எருசலேமில் தேவனுடைய ஆலயத்தில் நடைபெற்றதாக உள்ளது. நாடு முழுவதும் தேவனை ஆராதிக்க ஒன்றுகூடியிருந்தது. இதுவே ஜெபம் வளருவதற்குரிய மண்ணாக இருந்தது.

(2) ''தங்களைத் தாழ்த்தி.'' ஜெபத்தின் பள்ளியில், ஒவ்வொரு அடிவைப்பும் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. தாழ்மை என்பது ஜெபத்திற்கு முந்தி வருகிறது. மனந்திரும்புதல் என்பது ஜெபத்திற்கு முந்தி வருகிறது. பெருமையானது ஜெபிக்க முடியாது. நமது வேத வசனப் பகுதியானது, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய பிரசன்னத்தின்மீது கவனம் செலுத்துகிறது. ஆலய அர்ப்பணிப்பின் போது, தேவன் "மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்" வாசம் பண்ண வந்தார். தேவன்! தேவனுடைய மகிமை! இதுவே ஜெபம் தொடங்கும் இடமாக உள்ளது. தேவனைக் காண்பது ஆராதனையிலும் ஜெபத்திலும் மாத்திரமே முடியக்கூடும். தாழ்மை என்பதே இயேசுவுக்குள் இருந்த தனிச்சிறந்த பண்பாகும். கிரேக்கர்கள் தாழ்மையை இழிவாகக் கருதினார்கள்; அது பலவீனமானதென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். தாழ்மை என்பது சார்ந்திருத்தலாக உள்ளது. தாழ்மை என்பது உதவியற்ற தன்மையின் அறிக்கையாக உள்ளது. தாழ்மை என்பது நேர்மையாக, உண்மை நிலையாக உள்ளது.

(3) "ஜெபம் பண்ணி." தேவையில் உள்ள மக்கள் ஜெபிக்கின்றார்கள். மனம் வருந்துகின்ற மக்கள் ஜெபிக்கின்றார்கள். ஜெபம் என்பது எல்லா புதுப்பித்தலுக்கும் சீரமைத்தலுக்கும் அஸ்திபாரமாக உள்ளது. உயிர்ப்பித்தல் என்பது ஜெபத்தின் மூலமாக வருகிறது. "முதலாவது ஜெபியுங்கள்!" ஓடவோ, ஒளிந்துகொள்ளவோ, பழிபோடவோ, மறுக்கவோ, சண்டையிடவோ வேண்டாம் - ஜெபியுங்கள்! "எல்லாவற்றையும் எதிர்கொள்ளுங்கள்!" "தேவனுக்கு முன்பாக எல்லாவற்றையும் கொண்டு வாருங்கள்!" நாம் விழுவதைத் தேவன் விரும்புவதில்லை; ஆனால் நாம் விழுந்தால், நாம் திரும்பி வர அவர் விரும்புகின்றார்! என்ன ஒரு தேவன்!

(4) "என் முகத்தைத் தேடி." இது ஒரு மனங்கவரும் கூற்றாக உள்ளது! இதைப் பற்றித் தியானியுங்கள்! அவர், "என் நியாயப்பிரமாணத்தைத் தேடி"; "சபைக்குத் திரும்ப வந்து"; "ஒரு சில வாரங்களுக்கு விசுவாசத்தோடு இருந்து" என்றெல்லாம் கூறவில்லை. அவர், "என் முகத்தைத் தேடுங்கள்" என்றுதான் கூறினார். மிகவும் அதிகமானவர்கள், தேவனுடைய பிரசன்னத்தை [presence] *அல்ல ஆனால் தேவனுடைய பரிசுகளேயே* [presents] *விரும்புகின்றார்கள்! தேவன் விரும்பப்படுபவராய் இருக்க விரும்புகின்றார்! உண்மையான ஜெபம் என்பது, நாம் தேவனையே தேடுதல் என்பதாகவே உள்ளது. நாம் அவரை விரும்புகின்றோம்! ஜெபத்தில் தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்குள் வர பயிற்சி செய்யுங்கள்.*

(5) "தங்கள் பொல்லாத வழிகளைவிட்டுத் திரும்பி." பாவிகள் மனந்திரும்ப வேண்டும். பாவிகள் தங்கள் பாவங்களில் இருந்து திரும்ப வேண்டும். தேவன் "மலிவான கிருபையை", பாவம் செய்வதற்கு அனுமதியைத் தரவில்லை. பாவம் பாவமாகவே உள்ளது, இழந்து போகப்பட்டவர்

கள் நரக ஆக்கினைக்கு உட்படுகின்றார்கள்.

(6) ‘‘க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பேன்.’’ பாவிகள் மன்னிக்கப்படுகின்றார்கள்; நாடும் கூட குணமாக்கப்படுகிறது. நாம் தவறுசெய்து வீழ்ந்திருக்கும்போது கூட, நாம் திரும்பி வரவேண்டும் என்றே தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார். தேவன் நம்மைக் கேட்டு, நம்மை மன்னிக்கின்றார். நமது வேதவசனப்பகுதி ஒரு மாபெரும் வசனப்பகுதியாக உள்ளது. தொடர்ந்து வாசியுங்கள். மனஸ்தாபப்படுகின்றவர்கள் மன்னிக்கப்படுவார்கள்; மனஸ்தாபப்படாத வர்கள் ஆக்கினைக்குத் தீர்ப்பிடப்படுவார்கள். தேவன் தமது எச்சரிக்கை களைக் கொடுக்கின்றார். தேவனுடைய அச்சுறுத்தல்கள், அவரது வாக்குத் தத்தங்கள் போன்றே உண்மையானவைகளாக உள்ளன. தேவன் தமது எல்லா வாக்குத்தத்தங்களையும் காக்கின்றார். தாழ்மையானவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்; பாவம் நிறைந்தவர்கள் ஆக்கினைக்கு உட்படு வார்கள். இதைத்தான் தேவன் ஆலயத்தில் சாலொமோனுக்குக் கூறினார்.

ஜெபத்திற்குத் தடங்கல்கள்

யாக்கோபு 4:14

"... உங்கள் ஜெபங்களுக்குத் தடைவராதபடிக்கு ..." (1 பேது. 3:7).

ஜெபிக்கின்றவர்களுக்கு மாபெரும் விஷயங்கள் நடைபெறுகின்றன! விசுவாசிகள் ஜெபிக்கும்போது, தேவன் சிலவற்றைச் செய்கின்றார்! ஜெபித்தல் என்பது தேவனை நமது உலகிற்குத் திரும்பவும் அழைப்பதாக, அனுமதிப்பதாக உள்ளது! "நாம் ஏன் இன்னும் அதிகமாக ஜெபித்திருக்க வில்லை?" என்று நாம் நித்தியம் முழுவதிலும் கேட்டுக் கொண்டிருப்போம். தேவனுடைய வசனம் தனது வேலையைச் செய்யும்; ஜெபம் தனது வேலையைச் செய்யும். ஜெபம் என்பது எனது ஊழியத்தில் மிகவும் பெலவீனமான பரிமாணமாக உள்ளது. நாம் யாவருமே ஜெபிப்பதற்கு, மேன்மையாக ஜெபிப்பதற்கு விரும்புகின்றோம், ஆயினும் நமது ஜெபங்களில்தான் நமது மாபெரும் தோல்விகள் உள்ளன.

சால துக்க துன்பத்தாலே
நெஞ்சம் நொந்து சோருங்கால்
துன்பம் இன்பமாக மாறும்
ஊக்கமான ஜெபத்தால்![2]

நாம் கொஞ்சமாக ஜெபிக்கின்றோம், அல்லது ஜெபிப்பதே இல்லை. நாம் ஜெபிக்கும்போது, ''வீணாக்கப்பட்ட ஜெபங்களாக'' உள்ளன. சாத்தான் நமக்குத் தடங்கள் செய்கின்றான்! பல விஷயங்கள் நமது ஜெபங்களுக்குத் தடங்கல் விளைவிக்கின்றன. நாம் இதை அறிந்து, இதை ஒப்புக் கொண்டு, இதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஜெபத்தில் நமது வளர்ச்சிக்குத் தடங்கல்களை ஏற்படுத்துபவை எவை?

ஜெபம் [நேரம் இன்மையால்] வெளியேற்றப்படுகிறது

நாம் ''மிகவும் வேலை மும்முரமாக'' இருக்கின்றோம் என்பது உண்மையாக உள்ளது. நல்லது என்பது மிகச் சிறந்தது என்பதை வேருடன் பிடுங்கி எறிந்துள்ளது! நாம் மிகமும்முரமாக வேலை அட்டவணைகளின் கைதிகளாக இருக்கின்றோம். குடும்பம், சபை, ஜெபம் அல்லது தேவனுக்கு ஒதுக்க நமக்கு நேரம் இருப்பதில்லை! நமது மனவிருப்பங்கள் நல்லவை களாகவே உள்ளன. நாம் ஜெபிக்க விரும்புகின்றோம், ஆயினும் அதற்கு நாம் ஒரு இடத்தையோ அல்லது காலத்தையோ அமைத்து வைக்கவில்லை.

நாம் சாத்தானுக்கு விஷயங்களைச் சுலபமாக்குகின்றோம். ஆழ்ந்தறிவுள்ள ஜெபம் "ஓடிக்கொண்டே இருப்பதை" நீங்கள் ஒருபோதும் அறியமாட்டீர் கள். இது நட்புறவு, குடும்பம், தேவன் ஆகியோருக்கு அவமானமாக உள்ளது. உங்கள் பணி அட்டவணைகளுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டாம்; உங்கள் முன்னுரிமைகளைப் பணி அட்டவணையிடுங்கள்.

நாம் விரும்புகின்றபோது தேவனிடத்தில் பேசும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளோம். தேவனுடைய தொலைபேசி ஒருபோதும் சுறுசுறுப்பாய் இருப்பதில்லை! என்ன ஒரு பயபக்தியான உண்மை நிலை மற்றும் சிலாக்கியம்! இதற்கு மறுபுறத்தில், என்ன ஒரு சோதனை! தேவன் நமது இரக்கத்தில் உள்ளார். ஜெபம் நமது காலம் மற்றும் நமது சொல்வழக்கு ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. தேவன் "துணுக்குகளை" மாத்திரமே பெறுகின்றார். தேவன் கடைசியானவராக, குறைவான முக்கியத்துவம் உள்ளவராக இருக்கின்றார்! ஆம், வாழ்வானது சிலவேளைகளில் நமது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பால் உள்ளதாகக் கூடும். இருப்பினும், ஜெபத்திற்கு நாம் ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். நாம் உண்ணுகின்றோம். நாம் உறங்குகின்றோம். நாம் ஜெபிக்கின்றோம். ஜெபிப்பதற்கு நமக்கு ஒரு வேளையும் ஒரு இடமும் தேவை. ஜெபம் முன்னுரிமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். *முதலாவது ஜெபியுங்கள்!* ஜெபம் என்பது பணியாக, கடினமான பணியாக உள்ளது. ஜெபம் என்பது, நாம் கவனிக்க வும் காத்திருக்கவும் அன்றாடம் நிற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறது! நாம் எவ்வளவு அதிகமாக வேலை மும்முரமாய் இருக்கின்றோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக ஜெபிக்க வேண்டும்!

தயாரிப்பில் குறைபாடு

தயாரிப்பு என்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகும், ஆயினும் வழக்கமாக இது கண்டுகொள்ளப்படாமல் உள்ளது. ஜெபத்திற்குள்ளா கவோ அல்லது நித்தியத்திற்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்த வேறு எதற்குள்ளா கவோ நீங்கள் அவசரப்பட்டு ஓடக்கூடாது. பயிற்சியாளரான பட் வில்க்கின் ஸன் என்பவர், "வெல்வதற்கான மனவிருப்பம் அல்ல, ஆனால் தயாரிப்புக் கான மனவிருப்பமே முக்கியமானது ஆகும்" என்று ஞானமாகக் கூறினார். பெரிய விஷயங்களுக்கு பெரிய தயாரிப்புத் தேவை. பெரிய திருமணங்கள் மிக ஏராளமான தயாரிப்பை அவசியப்படுத்துகின்றன. மிக ஏராளமான தம்பதிகள், தங்கள் திருமண வாழ்வுகளுக்கு அல்ல ஆனால் கல்யாணங் களுக்கே [திருமண நிகழ்ச்சிகளுக்கே] அதிகம் தயாராகின்றார்கள் என்பது பரிதாபமானதாக உள்ளது. தேவனைச் சந்திப்பதற்கு, ஒருவர் தம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்த வேண்டும்.

நான் ஒரு பையனாக பண்ணையில் இருந்தபோது, "தயாரிப்பு என்பதே மிகவும் கடினமான பாகம்" என்று கற்றுக் கொண்டேன். ஒரு வேலியிடு வதற்கு, ஒருவர் பொருட்களைச் சேகரித்து, கருவிகளை வண்டியில் ஏற்றி, மரங்களைச் சீராக வெட்டி, குழிகளுக்குள் குதிக்க வேண்டும். வேலியிடுதல் என்பது சுலபமான பகுதியாக உள்ளது. நமது ஜெபங்களில் பெரும்

பாலானவை தயாரிப்பு அற்றவையாகவே உள்ளன. புறஜாதியார், "வீண் வார்த்தைகளை அலப்புகின்ற" (மத். 6) செயலைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

நமது ஜெபங்கள் ஒலிக்குறிப்புகளாகவும் வெறுமையான சுற்றித்திரிதல் களாகவும் உள்ளன. நமது வெளியரங்கமான ஜெபம் தயாரிப்புள்ளதாக இருக்க வேண்டும்! ஞாபக சக்திக்கு உதவி செய்யத் தேவையான குறிப்புகள் எழுதிவைக்கப்பட வேண்டும். சில விஷயங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. "தயாரிப்பு என்பது கடினமான பகுதியாக உள்ளது." நாம் தயாரிக்கத் தவறுவதால் ஜெபத்தில் தோல்வியடை கின்றோம். தயாரிப்பதில் நாம் தவறுதல் என்பது நமது ஜெபத்திற்குத் தடங்கலாக உள்ளது.

ஜெபிக்கப்படாத ஜெபங்கள்

நம்மில் பலர், "பதில் அளிக்கப்படாத ஜெபங்களை"ப் பற்றிக் கவலைப் படுகின்றோம்; "ஜெபிக்கப்படாத ஜெபங்கள்" என்பதே உண்மையான பிரச்சனையாக உள்ளது. நாம் விண்ணப்பம் பண்ணாமலிருக்கிறதினாலே, நமக்குச் சித்திக்கிறதில்லை (யாக். 4:2). ஜெபிக்காமல் இருப்பது என்பது நமது மாபெரும் பாவமாகவும் தவறாகவும் உள்ளது. நாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியவற்றிற்கும் அதிகமாக நம்மை ஆசீர்வதிக்க தேவன் எவ்வளவோ மனவிருப்பமாக இருக்கின்றார். ஜெபிக்காமல் இருப்பதில் நாம் தேவனு டைய ஆசீர்வாதங்களை இழந்துபோவதுமின்றி, நாம் பாவமும் செய்கின் றோம்! நாம் சோர்ந்துபோகாமல் எப்போதும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று இயேசு கூறினார் (லூக். 18:1). ஜெபிக்கப்படாத ஜெபங்களின் முன் தப்பெண்ணமும் முரட்டுத்தனமும் எவ்வளவாயிருக்கிறது! ஆசீர்வாதங் களுக்கு வேண்டுகோள் விடப்படாதவரை, அவைகள் விநியோகிக்கப்பட மாட்டாது. கேளுங்கள் ... தேடுங்கள் ... தட்டுங்கள்! நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று தேவன் நம்மை அழைக்கின்றார், நம்மை கெஞ்சிக் கேட்கின்றார், நம்மை வற்புறுத்துகின்றார், மற்றும் இரந்து மன்றாடுகின்றார்!

தந்தையர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிக்க விரும்புகின்றார்கள். அவர்கள், தங்களிடம் தங்கள் பிள்ளைகள் கேட்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்கள். "பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளை களுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரமபிதாவான வர் தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுப்பது என்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?" (லூக். 11:13). நாம் கேட்பதே இல்லை, அவ்வளவே! நமது தேவைகள் மிகவும் சிறியவை என்றோ அல்லது அவை மிகவும் பெரியவை என்றோ நாம் நினைத்து விடுகின்றோம்! தேவன் நமக்கு அளிப்பதற்கு பெரும்விருப்பத்துடன் இருக்கின்றார். விசுவாசிகள் என்ற வகையில், நாம் பணியாற்ற அல்லது கவலைப்பட உரிமையுள்ள எந்த விஷயத்திற்காகவும் ஜெபிப்பதற்கு ஒரு தெய்வீக உரிமையைக் கொண்டுள்ளோம்! கிரியையில்லாத ஜெபம் செத்ததாக உள்ளது, ஆனால் ஜெபமில்லாத கிரியைகளும் செத்ததாகவே உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் "முழந்தாள்களில் இருப்பதை" தேவன் கண்ணோக்கும் போது, அவர்களை

"அவர்களின் கால்களில் நிறுத்துகின்றார்." கிறிஸ்தவரின் ஜெபங்கள் உயரே எழுகின்றபோது, தேவனுடைய வல்லமை கீழே இறங்குகிறது.

பாவம் - பாவம் - பாவம்

ஆழ்ந்தறிவுள்ள ஜெபம் என்பது, சரியான சிந்தனை மற்றும் சரியான வாழ்க்கை ஆகியவற்றின் மூலமாக மட்டுமே வரமுடியும். தேவனுடன் சரியான உறவுமுறை என்பதே உண்மையான ஜெபத்தின் அஸ்திபாரமாக உள்ளது. நாம் இழந்துபோகப்படக் கூடாது - இரட்சிக்கப்பட வேண்டும். நாம் சாத்தானுடைய பிள்ளைகளாக அல்ல, தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்க வேண்டும்! ஜெபமும் கீழ்ப்படியாமையும் ஒன்று கலப்பது இல்லை! தேவன் சில ஜெபங்களைக் கேட்க மாட்டார் என்று நாம் வேத வசனங்களில் முப்பதுக்கும் அதிகமான இடங்களில் கற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். பாவம் என்பதே வழக்கமாகப் பிரச்சனையாக உள்ளது.

> *வேதத்தைக் கேளாதபடி தன் செவியை விலக்குகிறவனுடைய ஜெபமும் அருவருப்பானது (நீதி. 28:9).*
>
> *துன்மார்க்கனுடைய வழி கர்த்தருக்கு அருவருப்பானது (நீதி. 15:8அ).*
>
> *துன்மார்க்கருக்குக் கர்த்தர் தூரமாயிருக்கிறார்; நீதிமான்களின் ஜெபத்தையோ கேட்கிறார் (நீதி. 15:29).*
>
> *என் இருதயத்தில் அக்கிரம சிந்தை கொண்டிருந்தேனானால், ஆண்டவர் எனக்குச் செவிகொடார் (சங். 66:18).*
>
> *கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமான்கள்மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது; அவருடைய செவிகள் அவர்கள் வேண்டுதலுக்குக் கவனமா யிருக்கிறது; தீமை செய்கிறவர்களுக்கோ கர்த்தருடைய முகம் விரோதமாயிருக்கிறது (1 பேது. 3:12).*
>
> *அவருடைய கற்பனைகளை நாம் கைக்கொண்டு அவருக்குமுன்பாகப் பிரியமானவைகளைச் செய்கிறபடியினால் நாம் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதெதுவோ அதை அவராலே பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம் (1 யோவா. 3:22).*

இந்த வேதவசனங்கள் தெளிவானவைகளாகவும் எளிமையானவைகளாக வும் உள்ளன. நாம் தேவனுக்குச் செவிகொடுக்க மறுக்கின்றபோது, அவர் நமக்குச் செவிக்கொடுக்க மாட்டார். பாவம் நம்மை ஜெபித்திலிருந்து விலக்குகிறது, ஜெபம் நம்மைப் பாவத்திலிருந்து விலக்குகிறது. ஆயினும் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். நன்மைத்தனம் என்பது கைக்கூலியாக இருப்பது இல்லை! ஜெபம் என்பது பேரம் பேசுதலாக இருப்பதில்லை. ஒருவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு இருப்பதற்காக நன்மை செய்கிறது இல்லை. தேவன் நல்லவர்களை ஆசீர்வதிக்கின்றார். நல்லவர்கள் மட்டுமே ஆசீர்வதிக்கப் பட்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கின்றார்கள். மனிதன் தான் ஜெபிப்பது

கேட்கப்பட வேண்டும் என்ற உரிமையை ஈட்ட முடியாது. தேவன் ஜெபத்தின் இரக்கத்தில் இருப்பது இல்லை, ஆனால் தாழ்மையான மக்கள் மட்டுமே தேவனுடைய இருதயத்திற்குச் சென்று சேரும் வழியைப் பெற்றுள்ளார்கள்!

சந்தேகம்

நாம் ஜெபிக்கும்போது நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஜெபம் என்பது விசுவாசம் பேசுதல் என்பதாக உள்ளது. நமக்கு, "... ஆனாலும் அவன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோடே கேட்கக்கடவன், ..." (யாக். 1:6அ); "அன்றியும், புருஷர்கள் கோபமும் தர்க்கமுமில்லாமல் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி, எல்லா இடங்களிலேயும் ஜெபம்பண்ணவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்" (1 தீமோ. 2:8) என்று கூறப்படுகிறது. நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்காதபடியினால், நாம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவது இல்லை. ஜெபத்தில் நம்பிக்கையும் தைரியமும் உள்ளடங்குகின்றன. மனிதனின் தலை ஜெபத்தில் "தாழ்ந்து இருக்கையில்" அவன் "மேலே கண்ணோக்குகின்றான்." மழைக்காக ஜெபிப்பதற்கு ஒரு குடையுடன் சென்ற முதிர் வயது சகோதரியின் கதையை நாம் யாவரும் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கின்றோம்! நாம் எதிர்பார்க்காத விஷயங்களுக்காக ஜெபிப்பது மட்டுமின்றி - சில வேளைகளில் நாம் உண்மையிலேயே விரும்பாத விஷயங்களுக்காகவும் ஜெபிக்கின்றோம்! மனைவியர்கள் தங்கள் கணவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆக வேண்டும் என்று ஜெபிக்கின்றார்கள், ஆயினும், அவர்கள் மனந்திரும்புவதை, அவர்கள் [மனைவியர்கள்] எதிர்பார்ப்பதோ அல்லது விரும்புவதோ இல்லை. சபைகள் தயாரிப்போ அல்லது உண்மையான கவனமோ இல்லாமல் உயிர்ப்பித்தலுக்கு ஜெபிக்கின்றன.

தேவன் நல்லவராக இருக்கின்றார். இயேசுவிடம் விசுவாசத்தோடு உதவி கேட்க வந்த எவரும் தாம் விரும்பியவற்றையோ - அல்லது அவைகளுக்கும் அதிகமானவற்றையோ பெற்றுக்கொள்ளத் தவறியதே இல்லை! அவர்கள் எப்போதுமே தாங்கள் கேட்டவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை, ஆனால் தங்களுக்குத் தேவையானவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். என்ன ஒரு இரட்சகர்! அவர்களின் சரீரங்களை அவர் குணப்படுத்தியது மட்டுமின்றி, அவர்களின் ஆத்துமாக்களையும் இரட்சித்தார்! இஸ்ரவேல் தேவனிடத்தில் மீண்டும் திரும்பியபோது, அவர்களை அவர் ஆசீர்வதித்தார். விசுவாசத்துடன் ஜெபித்த ஒரு மனிதன் தேவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக வேதாகமத்தில் ஒரு பதிவேடும் இருப்பது இல்லை. பவுல் தமது சரீரத்தில் இருந்த முள்ளுக்காக ஜெபித்தபோது கூட, அவருக்குத் தேவன் அதை விட மேன்மையான ஒன்றை - கிருபையைக் கொடுத்தார் (2 கொரி. 12). தேவன் நமக்குக் கொடுக்கின்றவைகளுக்காக நாம் அவருக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இல்லாதுபோனால், அவர் ஏன் நமக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்? நீங்கள் சந்தேக சிந்தை கொண்டிருந்தால், தேவனிடத்திலிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்காதீர்கள்

(யாக். 1:6-8). எபிரெயர் 4:3ல் பயபக்திக்குரிய சிந்தனை ஒன்று வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது: "விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ, அந்த இளைப் பாறுதலில் பிரவேசிக்கிறோம்; அவருடைய கிரியைகள் உலகத் தோற்ற முதல் முடிந்திருந்தும்: 'இவர்கள் என்னுடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிப்பதில்லையென்று என்னுடைய கோபத்திலே ஆணையிட்டேன்' என்றார்." தேவன் மனிதகுலத்தின் ஒவ்வொரு தேவைக்கும் உலகத்தோற்றத் திற்கு முன்பே பதில் அளித்தார்! விசுவாசத்தில் குறைவுள்ளவர்கள் ஜெபத்தை வீணாக்குகின்றார்கள்.

ஜெபம் என்பது, ஊழியம், சிந்தித்தல், கவனித்தல், துன்புறுதல் அல்லது கொடுத்தல் என்பவற்றிற்கு பதிலீடாக இருப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட எல்லா முயற்சிகளுக்கும் ஜெபமே ஆதாரமாக உள்ளது. உங்கள் சொந்த வல்லமையின் கீழ் நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் ஒரு சிறிதே சாதிப்பீர்கள் அல்லது எதையும் சாதிக்கமாட்டீர்கள்; ஆயினும், நீங்கள் உங்கள் முழு பெலத்துடனும் வேலை செய்யாவிட்டால் தேவன் உங்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்கமாட்டார். ஜெபம் என்பது உதவியற்றவர்களுக்கானதாக உள்ளது.

ஜெபமும் வெற்றிக்கான அறிகுறியும் ஒன்று கலப்பது இல்லை. நீங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடியவைகளுக்கு மேலான மற்றும் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளாத எதையும் கொடுக்கும்படி நீங்கள் தேவனிடம் கேட்காதீர்கள். நீங்கள் உண்மையற்றவர்களாய் இருக்கும் போது தேவன் உங்கள் இடர்ப்பாட்டில் குதிக்க வேண்டும் என்று அவரிடத்தில் வற்புறுத்தாதீர்கள்! சந்தேகத்தின் "ஜெப வெடிகுண்டில்" இருந்து விலகியே இருங்கள். உங்கள் சொந்த இருதயத்தை ஆராய்ந்து பாருங்கள் - நீங்கள் கேட்பதைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நீங்கள் ஆழ்ந்தறிவுடன் எதிர்பார்க்கின்றீர்களா?

மற்றவர்களை மன்னித்தல்

மற்றவர்களைப் பற்றிய நமது எண்ணப்போக்கும் நடைமுறையும் அமைதியாக மறக்கப்படும் விஷயமாக உள்ளது. நாம் மற்றவர்களிடத்தில் அந்நியப்பட்டுக் கிடக்கும்போது தேவனுடன் சரியான உறவில் இருப்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது. நாம் மற்றவர்களை எவ்வாறு நடத்துகின்றோம் என்பது, தேவன் நம்மை எவ்வாறு நடத்துவார் என்பதைப் பெரிய அளவில் தீர்மானிக்கிறது. மக்களை சரியாக நடத்துங்கள்! பெருமை என்பதே பிரச்சனையின் மையமாக உள்ளது. நாம் பெருமை கொள்ளும்போது, நாம் வெறுப்பில், வெறியில், வன்மத்தில் வாழ்கின்றோம். நாம் மக்களை நமது சொந்த அனுகூலத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றோம். ஜெபம் என்பது உதவியற்றவர்களுக்கானது என்பதை நாம் ஏற்கனவே கற்றிருப்ப தால், சார்ந்திருத்தல் என்பது எல்லாக் குற்றங்களையும் நீக்குகிறது என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். நாம் யாவருமே தேவையுள்ள மற்றும் உணவைப் பகிர்ந்து கொள்கிற இரவலர்களாக இருக்கின்றோம். நம் யாவருக்குமே தேவன் தேவைப்படுகின்றார் என்ற காரணத்தினால், நமக்கு ஒருவர் மற்றவருக்குத் தேவை என்ற நிலை நிலவுகிறது. மனிதகுல உறவுகளை

வலியுறுத்துவதில் மத்தேயு 5ம் அதிகாரமும் 18ம் அதிகாரமும் மாபெரும் விவரிப்புகளை அடக்கி யுள்ளன. சகோதரர்கள் சகோதரர்களுக்கு எதிராக விரோதம் கொள்ளுகின்ற போது, அவர்களின் ஜெப வாழ்க்கைகள் துன்புறுகின்றன.

“இருப்பதா, அல்லது இல்லாது போவதா” [To be, or not to be] *என்று ஷேக்ஸ்பியர் கூறினார். “மன்னிப்பதா அல்லது மன்னியாதிருப்பதா” என்று இயேசு கூறினார்.*

> *“நீங்கள் நின்று ஜெபம்பண்ணும்போது, ஒருவன்பேரில் உங்களுக்கு யாதொரு குறை உண்டாயிருக்குமானால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா உங்கள் தப்பிதங்களை உங்களுக்கு மன்னிக்கும்படி, அந்தக் குறையை அவனுக்கு மன்னியுங்கள்” (மாற். 11:25).*
>
> *“மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னித்தால், உங்கள் பரமபிதா உங்களுக்கும் மன்னிப்பார். மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னியாதிருந்தால், உங்கள் பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னியாதிருப்பார்” (மத். 6:14, 15).*
>
> *“ஏழையின் கூக்குரலுக்குத் தன் செவியை அடைத்துக்கொள்ளு கிறவன், தானும் சத்தமிட்டுக் கூப்பிடும்போது கேட்கப்பட மாட்டான்” (நீதி. 21:13).*

மத்தேயு 5ல் இயேசு, ஆராதனைக்கு முன்பு ஒப்புரவாகுதல் என்பது பற்றிப் போதித்தார். மன்னிக்காத ஒருவர், தாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய பாலத்தை அழிக்கின்றார். நாம் மன்னிக்காவிட்டால், தேவனும் நம்மை மன்னிக்க மாட்டார். மன்னித்தல் என்பது முன் அனுமானங்கள், விரோதங் கள், வெறுப்புணர்வுகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்குகிறது! நாம் பிறருக்குச் செய்ய மறுக்கின்றவற்றை தேவன் நமக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் கேட்க முடியுமா?

“ஆண்டவரே, நான் ஜெபத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளுவதில்லை. நான் உம்மை நம்புகின்றேன். விசுவாசத்துடன் ஜெபிக்க எனக்குப் போதியும்.”

குறிப்புகள்

[1]*கொர்நேலியு, இரட்சிப்புக்குள் வழிநடத்துதலுக்காக வேண்டிக் கொண்ட போது, அவரது ஜெபத்தைத் தேவன் கேட்டார் (அப். 10:4).* [2]George Scriven, “What a Friend We Have in Jesus.” Reproduced by permission of ACU Press, Abilene, Texas.